

PhDr. Simona Binková, CSc.
Středisko ibero-amerických studií FF UK

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. Martina Kaňáková, *Asijská menšina v Peru*, Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií, Praha 2018, ved. práce prof. PhDr. Josef Opatrný, CSc., 102 str. + 7 str. příl.

Diplomantka si jako téma své magisterské práce zvolila problematiku zaměřující se na migrace asijských menšin směřujících do Peru. V průběhu zpracování pak příliš obecně formulované téma vymezila nejen obsahově (starší čínskou migraci registruje především pro srovnání s pozdější imigrací japonskou, jež je hlavním předmětem práce), ale i časově (od konce 19. století do 2. sv. války a poválečných proměn japonské přítomnosti v Peru).

Velkým přínosem k uchopení tématu znamenal pro Kaňákovou nepochybně studijní pobyt na Universidad de Lima, kde získala přístup k většině relevantní odborné literatury.

Práce má logické základní uspořádání (od čínské imigrace do Latinské Ameriky k navazující japonské) i diverzifikovaný náhled na problematiku: bere v potaz historický a ekonomický kontext vývoje v obou asijských zemích, který vedl k vystěhovalectví; mapuje imigrační politiku USA a zemí Latinské Ameriky, s důrazem na Peru; podrobně se zabývá početními i strukturálními proměnami japonského přistěhovalectví, včetně jeho hospodářských, politických, společenských a kulturních aspektů. Samotná jazyková stránka práce i formální náležitosti (poznámkový aparát, seznam literatury) doznaly od předchozí verze výrazného zlepšení.

Přesto se diplomantka nevyhnula některým dílčím nedopatřením:

- **strukturu** práce dělí v abstraktu na první, druhou a závěrečnou část;

v úvodu rovněž tak, s upozorněním, že práce je členěna do celkem 7 kapitol a úvodu (str. 12); obsah i vlastní práce jsou však rozčleněny do plynule navazujících 12 kapitol (včetně úvodu a závěru), bez jasného předělu mezi první, druhou a závěrečnou částí

- není zřejmé, proč je mezi klíčovými slovy uveden fujimorismus, který se v politice objevuje na přelomu let 1989 a 1990, zatímco ostatní události v práci pojednané končí Fujimoriho předchůdcem v úřadě presidenta Alanem Garcíou (1. období). Možná to souvisí s projektem naznačeným v kap. 7.2. pojednat čtvrté období až do současnosti, včetně „zapojení japonské intelektuální vrstvy do politického života a její přínos na spoluutváření národního vědomí“ (str. 43), k jehož realizaci už evidentně nedošlo (srov. kap. 11).

- přetrvává chápání japonského izolacionismu jako období trvajících jen „několik desítek let“ (str. 11 a 24)

- přetrvávají (už spíše ojediněle) diskrepance v prezentaci statistických dat a jejich vyhodnocení (str. 48, pozn. 83; str. 53; str. 76 – nárůst **o** / nárůst **na** představuje rozdílné hodnoty; str. 90 – nárůst **o 8 %** není totéž co **osmiprocentní podíl**)

na str. 54 tvrzení, že „Do Peru v letech 1914-1918 směřovaly **desítky tisíc** Japonců“, aby se hned o dva řádky níže pro stejné období objevil údaj „**6 595** japonských přistěhovalců“.

- tvary typu *zabývající se, následující* apod. je třeba v textu skloňovat

- splývá citační úzus článků, časopisů a monografií;

Shrnutí: výběr tématu, obsahová stránka, množství použité literatury hraničí s výbornou, na druhé straně nedoladění proponované a realizované struktury a zpracování části kvantitativních ukazatelů, na nichž je práce do značné míry vystavěna, není úplně bezchybné. Kloním se proto ke klasifikaci spíše směrem k **velmi dobře**.

V Praze, 17. ledna 2018